

Rüya

– rafet-korkmaz · 15 Nisan 2024

RÜYA

Hadi gel tut ellerimden
Aradığımız aynı şey madem
Beraber yürüelim bu yolda
Kalbimizde sevgi,
Yüzümüzde tebessüm
Sormayalım artık
Ne, ne zaman, nerede
Unutalım tüm bencil özneleri
Yürüelim sonsuza adım adım
Hadi gel, hadi gel!

Benim heybem hep boş, dolmaz
Sen hepsini al gel ana dilinden
Konuşmalıyız, iyiden kötüden
Hakikati çözemedim,
Anlatırsın evvelinden.
Tabiat anadan...

Gündüzle, geceden
Bildiğin tüm kelimelerle
Gönlündeki tüm renklerden

Yürüyoruz işte aheste
Yeni yeni kelimelerle
Yol arkadaşım, en güzel yüklem
İki beden sevinçten bir ünlem!

Bıraktın sanıyorum ellerimi
Ve "sarılmak" yeni bir kelime
Hem saklanmadan sözde öznelere
Her yeni kelime gibi heyecanla
Anlam kazanıyoruz bizde
Ruhuma sarılıyor kolların
Ne geçmiş, ne gelecek
Geniş zamanlar diliyorum seninle.

Bir pazar yerinden geçiyoruz
Kalabalığı seyre dalıp
Kulağın çocuk gözlerde
Heveslisin masum kelimelere
Benimse duyduğum her yüzde
Soğuk demirden perde
Birinci tekilleri geçemiyoruz!

Akşamüstü bir taş köprüde
Zamandan yavaş nehrin üstünde
Akıyor ruhuma gözlerinle
En tatlı buse
Hissediyoruz
Sen ve Ben değiliz
Birinci çoğuluz artık
İşte bize gülümsüyorlar
Ağaçlar, kuşlar, çiçekler
Hatta bu köprü ile bağlanmış
Kocaman gözlü tümleçler.

Gece, yıldızlara selam veriyor

Yanağındaki virgöl
Saçlarında ranâ gül
Cümlemin öğeleri düzelip
Sen diye kuruluyor,
Nabzım hızlanıyor
Dizlerinde başım
Uyanırken hatırladığım
Senin dilinden

-Her hayat bir şiidir,
şairi biz
Yaşarken okuruz,
Okurken yaşar
Kafiyeler sevinçlerdedir
Hüzünlerde görülmez
Unut bütün soru işaretlerini
Hadi gülümse
Umutla bak hep gökyüzüne
Hadi, bir ömür gülümse.

.....

Rafet Korkmaz (2017)